

1. Kris-tus, Bo - ží Syn, o - pu - stil
 Ot - cův klín, zro - dil se z čis - té Pan - ny,
 a - by při - ved hří - šné ku po - ká - ní.

2. Žádost proroků, / touženou od věků, / splnil Otec
 kajícím, / když dává v slávě spásy žítí s ním.

3. Tak nejdražší nám / nebeský dar seslán, / z milosti Boha
 Pána, / kterým je ďábelská moc svázána.

4. Mnozí králové, / mnozí prorokové / viděti ho žádali, /
 chudí pastýři ho uvítali.

5. Tím těš se každý / věrný, jemuž navždy / dopřál sám Bůh
 ho poznat / a drahý tento dar zamilovat.

6. Boží milost v něm / již navštívila zem: / jak dosáhnout
 spasení, / učí všecko lidské pokolení.

7. Z této milosti, / jež s takou štědrostí / k nám nehodným
 se sklání, / buď náš Bůh veleben bez přestání!

T: Lukáš Pražský / Kolínský kancionál, 1517 / Zpěvník žalmů a písní
 duchovních, 1877 / Rostislav Nechuta, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
 M: *Solis praevia aurora fulgida* / Kodex Franus, 1505 /
 Písně chval Božských, 1541